

Gang var de Røster, som hævdede sig imod denne Lov, ret svage; i hvert Fald afmægtige, men i de ti Aar, som er forløbet siden da, har egentlig alt samlet sig til et mægtigt Kor af sagkyndige Mænd mod de Resultater, som denne Lov har givet. Med Hensyn til Mellemkoleeksamen er der, saa vidt mig bekendt, allerede fra Ministeriets Side nedsat en mindre Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet, men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, om der ikke indenfor Ministeriet har været Tanker fremme ogsaa om en Forandring i hele den Maade, hvorpaa vort Almenskolevæsen er ordnet. Jeg tror nemlig ikke, at det kan blive ved at gaa, som det nu gaar, uden den største Skade for Nationen.

Det er gentagne Gange sagt, ogsaa for ganske nylig, at nu er det uhyre let at blive Student, og det er det ogsaa paa Grund af den Form, under hvilken man stiller Fordringerne, det Karaktersystem, man har indrettet ved denne Eksamen, og som jeg tillod mig at bringe paa Tale i Fjor. Naar jeg atter nævner det, er det, fordi der er sket det beklagelige Tilfælde i denne Sommer ved en Skole, at en kvindelig Aspirant, der var oppe til Eksamen og gennemgaaende fik overmaade gode Karaktorer, altsaa selv med en meget daarlig Karakter i et enkelt Fag vilde faa en overmaade god Eksamen, blev slaaet helt ned i dette enkelte Fag, idet det nemlig har været nødvendigt, naar man kun har disse Talværdier for Karaktererne, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0, at fastslaa, at man ikke kan bestaa, medmindre man har et vist Minimum i enkelte Fag. Saaledes skal man i den nysproglige Linie have mindst 2 for at at bestaa Eksamen i tysk Stil. Nu hændte det for den paagældende, at Skolens Censor havde givet 2 for Præstationen, men den fremmede Censor 0, Gennemsnitskarakteren deraf er 1, og den paagældende faldt altsaa. Der staar i Anordningen af 28. November 1911 en ret uforstaaelig Bemærkning om, at naar Eksaminanden paa Grund af et Nul eller et Ettal i et skriftligt Fag efter ovenstaaende Regler ikke kan bestaa Prøven, er Skolen berettiget til at indanke Spørgsmaalet for vedkommende Undervisningsinspektør. Saa-dan er det ogsaa sket denne Gang, men der er intet foretaget, og det uheldige ved Anordningen er, at der slet ikke staar, hvad der eventuelt skulde foretages. Thi en Indankning af Spørgsmaalet for vedkommende Undervisningsinspektør giver jo

ingen Oplysning om, hvad der skal ske, hvis Undervisningsinspektøren finder, at den fremmede Censors Karaktorer er for streng. Undervisningsinspektøren sidder f. Eks. slet ikke inde med nogen som helst Myndighed til at forandre Karakteren. Saa maatte Censorvirksomheden tages fra den paagældende, hvad jeg nu ikke tror, at nogen i og for sig havde Tilbøjelighed til, da den paagældende Censor er en meget dygtig og samvittighedsfuld Mand, maaske streng i sine Fordringer, det skal jeg ikke kunne dømme noget som helst om, men jeg gaar ud fra, at hans Dom er retfærdig, idet han har betragtet Præstationen som uantagelig, og en uantagelig Præstation skal have Karakteren Nul. I Virkeligheden har altsaa Undervisningsinspektøren ikke kunnet gribe ind efter denne Bestemmelse, der i Virkeligheden intet andet siger, end at han skal gøres bekendt med Tilfældet. Resultatet er altsaa blevet, at den paagældende har faaet sit Ettal og dermed faaet sin Eksamen ødelagt. Naar der er Tale om en Modenhedsprøve, hvad der jo er ved examen artium, forekommer det mig ikke heldigt, at man saaledes kan falde i et enkelt Fag. Naar tilmed — som i det nævnte Tilfælde — de to Karakterdømme er forskellige, er der en Mulighed for, at den, der har dømt mildt, ogsaa har dømt [rigtigst, og da vil Aspiranten falde med Urette. Saa-danne kraftige Bestemmelser om, at man kan falde i et enkelt Fag, bør man efter min Mening ikke have ved en Modenhedsprøve. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage under alvorlig Overvejelse — selv om det maatte koste Ministeriet nogen Overvindelse at foretage dette Skridt — at gaa tilbage til den gamle Karakterordning. Talværdien skal jeg ikke beskæftige mig med — det er et Spørgsmaal for sig —, men der bør i alt Fald være en saadan Stigning af Afstandene mellem Karakterernes Talværdier nedefter, at en, der leverer en meget slet Præstation i et enkelt Fag, kun, naar han er saa meget dygtigere i de andre Fag, kan faa Eksamen; at slaa ham ihjel paa et enkelt Fag, hvor tilmed vedkommende kan have været uheldig, forekommer mig at være for strengt. Jeg henstiller altsaa til Ministeriet at gøre et rask Kup ved at gaa tilbage til den gamle og for alle, ogsaa Forældrene, let forstaaelige Karakterordning.

Den højtærede Finansminister udtalte i sin Tale ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, at for saa vidt det medicinske Fakultet nu maatte ønske Udvidelser eller